

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Parochus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

à quo, nu. 7. Sylvest. in ver. ordo, 2, §. 5.
ver. 3.

OS C U L U M.

Primò, osculans persona ecclesiastica mulierem etiam violenter, qua pena sit punienda, vide Clar. quest. 83. ver. osculum. Secundò, an per osculum uxoris possit fieri divortium, ut amicitat dotem uxori ab alio osculata, vel probetur adulterium, vide præter cæteros, Cov. de spons. 2. part. c: 6: §. 6: nu. 3. & 4. tertio, osculum libidinosè habitum, nisi sit inter conjuges, est peccatum mortale, Cajet. in sum. in ver. osculum, similiter de omnibus actibus impudicis: idem ver. impudicitia, secus verò, si osculum fiat ex benevolentia, ac juxta morem patriæ, idem loc. cit.

P A L A T I U M.

Dalatium Episcopi gaudet immunitate Ecclesie, non solum si intra quadraginta paſſus ab Ecclesia constitutum sit, sed etiam extra, gl. in c. id. constitutimus, 17, q. 4. Ian: & Host: in c. inter alia, de immun. Eccl. Abb. in c. Ecclesie, nu. 9. & ibi Henric. col. ult. eod. tit. Oldrad. conf. 55. Cov. lib. 2: c. 20. nu. 5. ver. 5.

PAROCHUS.

Primò, cuius parochi præsentia requiritur in contrahendo matrimonio parochiarum viri, an mulieris? Respondetur, quod alterius sufficit,

Nav: conf. 3. de cland. de sponsat. nu. 1. & hoc quando contrahitur in parochia sua, alias non, nempe quisque parochus in sua, & non in aliena; ita dicit declar: fac: Cong: & conf. 4: nu. 1: ver. 3. dicit idem ex mente ejusdem fac. Con. quod sufficit præsentia alterius, in quacunque parochia contrahatur. Verum hoc videtur satis durum dicto auctori, & mihi, nempe, quod parochus mulieris possit adesse matrimonio contrahendo in parochia viri, & è contraria, ideo iuxta suam, & meam opiniōnē debet intelligi quisque in sua parochia, non ut alter audeat in parochia alterius, quia esset usurpare jus alienum, quod fieri nequit cum præjudicio alterius, c. nullus, cum seq. q. 2. Clem. 1. de privil. ed vel maxime, quando essent contrahentes diversarum diœcēsium, quia tunc, & parochi, & Episcopi jurisdictionem usurparet. sed posset dubitari, si parochus viri affixat, vel interveniat matrimonio contrahendo, in parochia fœminæ, licentia parochi, fœminæ, vel è contraria, an sit nullum matrimonium? Respondeatur ex Apostilla, sive Appendice in conf. 3. de cland. de sponsat. Navar. ubi habentur hæc verba: Adverte, ne ex solutione prima q. inferas, ergo si solus parochus viri interveniat, quando matrimonium contrahitur in parochia fœmina, vel è converso, sit nullum, quia refertur à fac. Cong. resolutum validum esse, ut etiam auctor refert, con. sequenti, posset dubitari secundò, fac. Conc. sess. 24. c. 1. §. qui aliter, irritat matrimonium contractum sine præsentia parochi? Respondetur, quod intel-

P 3

ligi-

ligitur, quando deficeret uterque, id est, parochus foeminae in parochia viri, vel econtra. Sed adesset parochus alius exterius absque licentia, dubitatur tertio, scilicet Concilium dicit esse suspensum parochum, si interveniat sine licentia? Respondetur, quoad suspensionem incurri quidem a parocho foeminae auctorizante in parochia viri sine licentia ejus parochi, quia quod scilicet Congregatio affirmavit de uno, non videtur affirmasse de altero, & a diversis non sit illatio.

Secundum, contrahitur matrimonium inter duos, in aliquo pago, casali, villa, rure, ibi commorantur per duos, vel tres mentes, animi, vel negotii causa, an parochus illius pagi, casalis, villa, ruris, posset esse legitimus Sacerdos in dicto matrimonio contrahendo?

Respondetur negativè, sed esse parochum proprii domicilii, ita Navar. confil. 7. de cland. desp. s.

Tertio, an Parochus, non Sacerdos possit interesse matrimonio contrahendo, juxta sacri Concilii dispositionem?

Respondetur, quod Nav. confil. 9. loc. cit. dicit, quod sic, tamen scilicet Congregatio censuit oppositum, ut ibi dicit Apostolus, nempe quod tunc temporis ipse parochus non sacerdos debet dare licentiam alteri qui non est Sacerdos, quod etiam annuit ipsem Auctorem, confil. 10. de Vic. generali Episcopi, qui non est Sacerdos, & ita est tenendum, quia sacra Concilium loquitur de parocho, quod sonat Sacerdotium, sicuti de extrema unctione, Jac. cap. ultim. & c. licet canon. de elect.

lib. 6. vide superius, in ver. matrim. §. 2.

Quartò, quidam volentes contrahe-re matrimonium inter se Neapolitani mientes aliquod impedimentum ibi futurum a malignis vel parentibus, pergunt Romam, in qua, post aliquot dies de licentia Ordinarii ipsius Civitatis Neapolis contrahunt, an possint? Navar. confil. 14. dicit, quod non, quia in c. ut animarum, de const. lib. 6. & alijs, que allegat, dicit extra territorium, &c. hic videtur esse necessarium praesentiam Parochi Romæ, seu licentiam Ordinarii ejusdem, & quod banna, seu denun-ciationes debent fieri in loco, ubi con-trahitur matrimonium, & in parochia ipsorum contrahentium, nempe Romæ, & non Neapolitani, hoc tamen tem-perarem, si fierent denunciations Neapolitani, antequam inde discederent, & ipsarum denunciationum afferrent fidem authenticam a parocho Neapolitanus, vel ejus Vicario Generali, quod tunc posset parochus Romæ eos ad-mittere ad matrimonium contrahendendum absque eo, quod iterum denuncia-tions fiant Romæ, sed tertiùs est, ut ibi iterum fiant, prout auctoritatis Sacra Concilii vigesimaquarta, capitulo septimo, de resor. nota pro casu quotidie practica-bili; nam si fierent Romæ tantum de-nunciations, quis posset deponere de im-pedimentis, ubi sunt ignoti? Ergo melius est, ut fiant utrobius, prout di-ctum est superius.

Quinto, an matrimonium possit con-trahi coram parocho, & testibus juxta formam sacri Concilii, sub con-ditione, ut si quis dicat, Ego volo te in

in uxorem, si des mihi mille pro dote,
& mulier dicat, Ego duco te in virum,
fidones mihi mille propter nuptias?
Respondetur, quod sic, & purificata
conditione, & stante eodem consen-
su, est verè matrimonium, & non indi-
ger, ut iterum contrahatur cum requi-
bis à Conc. Navar. conf. 1. de condi. ap-
posit.

Sextò, contrahitur matrimonium
Neapoli in virum Hispanum, & uxo-
rem Hispanam, vel virum Hispanum,
& uxorem Italiam, vel econtra, ubi fie-
ri debent denunciations, in Hispania,
vel Italia? Respondetur primò, quod
si fieri posset, in ambobus locis: dico
secundò, quod Neapoli, in una paro-
chia, si in una habent ambo domicili-
um, sed in duabus si in duabus habi-
tant, dico tertio, requiritur fides, quae
stificetur, nullum canonicum adesse im-
pedimentum: dico quartò, ista fides, si
potest venire ab Hispania, optimum e-
rit, si non, potest fieri Neapoli, testi-
fiantibus multis, quatenus nullum
obest impedimentum, & ita practica-
vi in terra Capitis Silaris Compzanæ
diocesis, in qua quidam miles Hispa-
nus duxit uxorem Italiam, & justis fi-
eri fidem authenticam Neapoli à Ca-
pellano majori, & ita vidi practicari
Neapoli, ad quod sint cauti ordinarij,
& parochi, ut omnia fiant causa
cognita, pro observatione sacri Con-
cilii Tridentini, sess. 24. c. 7. de
reform. mair.

* * *

PAROCHIA:

Quia Parochia dicit portionem
curæ, quia rector Ecclesiæ cu-
ram habet animarum, c. Ecclesiæ, 13.
q. 1. cap. primo, de Eccles. Monach. & præ-
ficiendus in illa cura, debet examinari.
Ponuntur istæ quæstiones pro praxis:
Gem. in c. licet canon. de elect. lib. 6. ver.
quero quid sit parochia.

Primò, an semel examinatus, vel
approbatus in uno concursu ad paro-
chiale, si contigerit alia vacatio, de-
beat iterum examinari?

Respondetur primò, quod quoad pa-
rochiales sic, quia potest inveniri alius
magis idoneus illo, & datur forma,
quam non licet prætermittere Episco-
pum, ut patet superius, in ver. parochia,
§. 2. dub. 2, etiamli esset juris patronat? Respondetur secundò, quod approba-
tus ad parochiale, non debet exami-
nari quoad literaturam, intellige, si
concurrat solus; secus verò, si alii con-
currant, quia posset esse minus idoneus
aliis, & tunc sufficit solum indagare
circa mores, c. de Petro, & ibi gl. in
ver. ignota, 47. dist. Cavalc. dec. 19. Ca-
putaq. decif. 367. p. 2. ratio est, quia
mores variantur indies, & non ita li-
teratura.

Secundò, an favere indignis, ut præ-
ponantur dignis, vel dignioribus, si
peccatum?

Respondetur, quod peccant, Navar.
in c. inter verba, 11. q. 3. concl. 1. nu. 13. &
de oratione cap. 22. miscellan. 45.

Tertio, an cogendi sint parochiani
audire Missam, & concessionem in sua
parochia?

Re-